

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216522
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4312216522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody v sume 3.777,50 eura a nemajetkovej ujmy v sume 755,50 eura, keď Okresný súd v Leviciach o návrhu na vydanie poverenia rozhodol po 96 dňoch vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 11939/2011 a to tak, že zamietol návrh na vydanie poverenia. Navrhovateľ namietal, že sa pre existenciu rozhodnutia rozhodcovského súdu nemôže domáhať, pre prekážku rozhodnutej veci nároku v civilnom konaní. Súd pritom rozhodol po veľmi dlhej dobe a nie v súlade so zákonom a ústavou SR. Majetková škoda predstavuje istinu a príslušenstvo a nemajetková ujma a nemajetková ujma 20 % z uplatnenej istiny a príslušenstva za nesprávny postup súdu.

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil. Účastníci mali doručenie vykázané. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní v deň pojednávania, žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie s pojednávaním v senáte 9C na OS Nitra. Súd mal za to, že kolízia pojednávania, nie je dôvod pre odročenie pojednávania. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávania žiadne nové skutočnosti neuvádza, postoj oboch účastníkov sú súdu známe. V spoločnosti, ktorá zastupuje navrhovateľa sú traja advokáti, traja koncipienti, a teda kolízia s pojednávaním v jednom senáte nemôže byť ani relevantným dôvodom pre neúčasť na pojednávaní. Termín na pojednávanie vo veciach 25C prevzal právny zástupca navrhovateľa skôr ako vo veciach 9C.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : pripojeným spisom sp. zn. 14Er/953/2011 OS Levice a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným na Okresný súd Levice dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody v sume 3.777,50 eura a nemajetkovej ujmy v sume 755,50 eura. Navrhovateľ ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal návrhy na Okresný súd Levice na vykonanie exekúcie voči povinnému: J. C.. Príslušný okresný súd zamietol návrh na vydanie poverenia

v lehote viac ako 93 dní, keď pre daný prieťah neexistoval dôvod. Nesprávny úradný postup súdu bol v nevydání rozhodnutí v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov ako aj vykonaním úradného postupu, bez splnenia zákonných podmienok. Exekučný súd preskúmaval žiadosť o vydanie poverenia spôsobom odporujúcim zákonom. Všeobecný súd konajúci v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci. Všeobecný súd by mohol preskúmavať rozhodnutie len v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedzovať účinky rozhodcovského rozsudku. Posilňovanie pozície spotrebiteľa nemôže prevážiť nad ochranou subjektívnych práv účastníkov konania tak, že ich vôbec nezabezpečí. Zákon o rozhodcovskom konaní určuje lehotu na preskúmanie rozhodcovského rozsudku. Po jej uplynutí existuje právne relevantný exekučný titul, ktorý nie je možné zrušiť, ktorý je však z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, počas uvedeného obdobia nevykonával súd také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu neistoty, v ktorej sa navrhovateľ nachádzal. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálne nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Z týchto dôvodov si navrhovateľ uplatňoval majetkovú škodu, pozostávajúcu z istiny s príslušenstvom, ktorú si v exekučnom konaní nemohol uplatniť, a ktorá mu už nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu. Zároveň si uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z majetkovej škody z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol včas, teda navrhovateľ nemal možnosť efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu zabezpečenia a vymoženiu pohľadávky. Ďalšími dôvodmi pre nemajetkovú ujmu bolo to, že navrhovateľovi pre nemožnosť vymoženia pohľadávky a jej príslušenstva zanikli ďalšie plánované podnikateľské aktivity, vznikla mu strata a uvedené skutočnosti vyvolali u navrhovateľa, resp. členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj majiteľov spoločnosti pocity frustrácie, úzkosti a nespavosti. Súdna ochrana navrhovateľa v exekučnom konaní nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, v rozpore s Ústavou SR .

V písomnom vyjadrení navrhovateľ uviedol, že nie je dôvod, pre postup podľa § 43 O.s.p.. Titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a ide o nesprávny úradný postup. Navrhovateľ vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primäl súd k vydaniu rozhodnutia podaniami zo dňa 18.02.2009, 20.05.2009, 23.09.2010, 27.09.2010. Mal za to, že súd musí v 15-dňovej lehote preskúmať súlad vykonania exekúcie so zákonom. Samotné prekročenie lehoty predstavuje bez ďalšieho zbytočný prieťah. Namietal, že príslušný súd nesplnil zákonnú lehotu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozhodnutie rozhodcovskej komisie je úplne iný právny inštitút ako rozsudok rozhodcovského súdu. Rozsudok rozhodcovského súdu je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Navrhovateľ nijako nemaril predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, reagoval na podnety odporcu. Odporca nemal v úmysle navrhovateľa odškodniť. Vysoká zaťaženosť okresného súdu nemôže byť dôvodom pre nedodržanie zákonnej lehoty. Štát má dostatočne zabezpečiť súdy personálne. Podľa navrhovateľa vydanie poverenia nie je po právnej a faktickej stránke zložitou vecou. Výklad zákona o zodpovednosti za škodu, podľa ktorého by nebol všeobecný súd oprávnený preskúmavať existenciu zbytočných prieťahov v konaní, je ústavne nekonformný. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách navrhovateľa a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. Navrhovateľ sa nedomáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý však vidí aj v porušení práva EÚ zo strany exekučného súdu v tom, že sa zaoberal neprijateľnosťou rozhodcovskej doložky bez toho, aby o tom oprávneného alebo povinného upozornil. Podľa smernice EHS súd nemusí vylúčiť uplatnenie dotknutej podmienky, pokiaľ spotrebiteľ po tom ako bol upozornený súdom, nepovažuje za potrebné namietat' nekaly a nezáväzný charakter podmienky. Exekučný súd povinného vôbec neupozornil a nevyzval ho na zaujatie stanoviska. Nesprávny úradný postup exekučného súdu bol v tom, že vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Súd nie je oprávnený prekračovať svoje právomoci a rozhodovať svojvoľne a ľubovoľným spôsobom vykonávať prieskum. Exekučný súd rozhodol ex offo bez vypočutia strán, pričom k rozhodnutiu nemal dostupné právne a

skutkové prvky nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Navrhovateľ sa v tomto konaní nedomáhal náhrady majetkovej škody, ktorá by predstavovala znížený výťažok exekúcie, ako náhradu majetkovej škody si uplatňoval náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Zamestnanci navrhovateľa sa pre nekonanie súdu museli veci venovať, urgovať, sťažovať, vec evidovať. Navrhovateľ navrhoval vykonať dokazovanie znaleckým posudkom v odvetví európske právo. Na otázku týkajúcu sa interpretácie a aplikácie Smernice Rady č. 93/13/EHS v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru súdneho dvora EÚ. Nesprávny postup exekučného súdu vyplýva aj z uznesenia KS v Bratislave sp. zn. 18CoE/641/2011.

Zo spisu sp. zn. 14Er/953/2011 Okresného súdu Levice súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 25.08.2011. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 20.09.2011 právoplatné dňa 13.10.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený nepodal odvolanie. Exekučné konanie je právoplatne skončené. Navrhovateľ ako oprávnený nijako neurobil vydanie poverenia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci,

zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom od 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na

vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Vzhľadom na to, exekúcia bola začatá v roku 2011 a navrhovateľ sa predbežného prerokovania domáhal v roku 2012 návrh nebol premlčaný. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetný exekučný spis. Navrhovateľ sa v podaní zo dňa 25.09.2012 adresovaným priamo odporcovi domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia žiadosti odporcom, žalobu tak už nemohol súd považovať za predčasnú. Navrhovateľ sa domáhal škody výlučne za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverení nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu, a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania návrhu na vydanie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľného rozhodnutia rozhodcovského súdu, ako exekučného titulu. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. K novele účinnej od 01.06.2010 o zániku 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia, na základe rozhodcovského rozsudku došlo, z dôvodu potreby preskúmania písomností, pre prípad neprípustnosti exekúcie. V čase podania návrhu na vydanie poverenia lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval výlučne podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady by boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2011 súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. platného v čase podania návrhu na vydanie poverenia a začatia tohto konania.

Navrhovateľ tvrdil, že exekučný súd rozhodol po 93 dňoch. Súd zistil, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti bolo vydané za 26 dní od doručenia návrhu. V konaní 25C/378/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z dôvodu, že o návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté po 557 dňoch, pričom podľa exekučného spisu to bolo v lehote desať dní. Právny zástupca navrhovateľa bol v uvedenom konaní, pred pojednávaním na túto skutočnosť upozornený, napriek tomu zotrval na podanom návrhu a dôvodoch podania žaloby. Navrhovateľ tak trval na dôvodoch návrhu, ktoré boli preukázateľne

nepravdivé a nároku sa vedome domáhal, na základe neexistujúcich skutočností. Právny zástupca navrhovateľa tvrdil, že v čase podania návrhu na exekúciu, či aj v súčasnosti je 15-dňová lehota na vydanie poverenia, ak je exekučný titul rozhodcovský rozsudok. Údaje navrhovateľa je nesprávny priam zavádzajúce, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako oprávnený nemal o veci prehľad, k veci pristupoval nesústredene, na základe čoho vyznievajú jeho vyjadrenia o údajnej majetkovej škode, či dôvodoch pre nemajetkovú škodu značne nedôveryhodne. Táto skutočnosť podľa súdu nárok navrhovateľa vyvracia. Predmetné exekučné konania je právoplatne skončené. V predmetnej veci, z ktorej sa navrhovateľ domáha náhrady škody, bol exekučný titul rozhodcovský rozsudok. Účastníkom exekučného konania rozhodnutím v uvedenej lehote nevznikol stav právnej neistoty. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia. Údaj o výške majetkovej ujmy sa nedal overiť ani s exekučným spisom, v ktorom nebola vymáhaná suma konkrétne uvedená. Navrhovateľ svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané ani v jednom prípade nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu, nie je dôkaz o vzniknutej škode. Ak súd nevidí žiadnu majetkovú škodu nemôže postupovať ani podľa § 136 O.s.p.. Podľa súdu navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani ju nezdôvodnil. Dôvody boli len všeobecné a nevzťahovali sa priamo na spoločnosť. Postoje členov riadiacich orgánov, či majiteľov sú irelevantné, keďže náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Ďalšie podnikateľské aktivity navrhovateľ nespresnil. Súd však nevidel dôvod, aby sa nejakou výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to že k vzniku škody ani nedošlo.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Lehoty nemôžu zohľadniť množstvo podaní, o ktorých ten ktorý súd v danom čase rozhoduje. Nemožno zvyšovať počet pracovníkov na súdoch len z dôvodu dočasného, i keď podstatného zvýšenia množstva práce. Zákonodarný zbor SR v prípade rozhodcovských rozsudkov lehotu na vydanie poverenia zrušil. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania (rozhodnutia: NS SR 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, US SR IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002). Sám navrhovateľ žiadal v exekučnom konaní o predĺženie lehoty na vyjadrenie pre veľké množstvo vecí a prípisov zo súdov (exekučný spis OS Levice 8 Er 40/2009 založený v spise 25C/352/2012 OS Nitra). V konaní 25C/410/2013, 25C/411/2013 sa právny zástupca ospravedlnil z dôvodu kolízie, teda nie je schopný sa včas zúčastňovať pojednávaní vo veciach ktoré podal v mene navrhovateľa. Ani exekútor navrhovateľa S.. J. nereaguje na prípisy súdu v určenej lehote (25C/332/2012). Zákon určoval lehotu na vydanie poverenia nie na vydanie iného rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia. V prípade, že súd ma za to, že nie je zákonný dôvod pre vydanie poverenia návrh zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré bola určená 15-dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia zákonná lehota neexistuje. Do pozornosti súd dáva skutočnosť, že aj exekútor u ktorého oprávnený navrhovateľ podal návrhy na začatie exekúcie nedodržiaval lehotu podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku na podanie návrhu na súd do 15 dní (napr. 25C/82/2013, bolo to aj viac ako tri mesiace), z čoho navrhovateľ žiadne tejto žalobe podobné závery nevyvodzoval. Exekučný súd vydal rozhodnutie v lehote 26 dní od doručenia návrhu na súd, čo je časovo zanedbateľná priam extra krátka lehota na rozhodnutie. Z pohľadu súdnictva sa o uvedenej dobe dá hovoriť ako o výrazne krátkom časovom intervale. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci v danej lehote vydanie poverenia nepresadzoval zákonnými možnosťami, nijako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal. Rozhodovacia prax súdov bola navrhovateľovi v čase podania návrhu na exekúciu dobre známa. Súd nie je presvedčený, že by bol počas tejto doby navrhovateľ v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda. Ani nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (rozhodnutie ÚS SR I. ÚS 16/2002). Je potrebné vyhodnotiť, či uvedená lehota súdu na vydanie poverenia mohla mať za následok priznanie škody. Neboli konštatované zbytočné prieťahy v konaní, či nečinnosť súdu. Uvedená lehota sú absolútne primerané. Otázka je, či aj k škode došlo. Ako už bolo konštatované, majetková ujma nebola jasne špecifikovaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snažil predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite, ktorá i podľa súdnej praxe, nie je v súlade s dobrými mravmi. O návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté. Konštatovanie, že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Ako už bolo uvádzané žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedelo. Nebola preukázaná ani príčinná

súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky navrhovateľ nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, teda že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak.

Navrhovateľ vo svojich žalobách (bolo podaných veľké množstvo žalôb, v ktorých si navrhovateľ uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na voči odporcovi) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Navrhovateľ pri uplatňovaní hlavne majetkovej ujmy napadol aj samotné zdôvodnenie predmetného rozhodnutia exekučného súdu pričom uvádzal, že napáda nesprávny postup nie nesprávne resp. nezákonné rozhodnutie podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd preto k veci dodáva, že by predmetné poverenie nevydal, keďže exekučný titul nie je vydaný v súlade so zákonom, keď rozhodcovská doložka bola v rozpore s dobrými mravmi, resp. išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd SR v predmetných veciach majú rovnaký právny názor, nielen ohľadne navrhovateľa, napríklad zhodne rozhodoval Krajský súd v Nitre napr. vo veciach 26CoE/140/2012, 8CoE/121/2012, 7CoE/13/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici vo veciach 16CoE 228/2012, 17CoE 47/2011, Krajský súd v Prešove vo veci 6CoE 167/2012, Najvyšší súd SR vo veciach 1 Cdo 103/2012 , 2 Cdo 216/2012, 2 Cdo 31/2013, 3 Cdo 46/2012, 5Cdo 42/2012, 6Cdo 98/2012, 6 Cdo 23/2013, 2 M Cdo 4/2012 (mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora) ako aj Ústavný súd ČR vo veci č.k. II.ÚS 2164/2010. Podľa súdu navrhovateľ sa nemôže domáhať nároku podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že podľa neho exekučný súd nesprávne zdôvodnil rozhodnutie, resp. nesprávne aplikoval právne normy SR alebo EÚ. Ak sa súd opiera vo svojom rozhodnutí o nesprávne právne normy, ktoré v rozhodnutí uvádza, alebo svoje rozhodnutie opiera o dôvody, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia, pričom by išlo o porušenie právnych noriem alebo porušenia postupu štátneho orgánu nemožno tieto považovať za nesprávny úradný postup (v daných prípadoch išlo o správnu aplikáciu právnych noriem a dokazovanie bolo vykonané v súlade so zákonom). Súd pri zdôvodneniach odkazovali aj na smernice EHS. Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/24/04). Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu nezakladajú vady konania ako je zhromažďovanie podkladov, hodnotenie zistených skutočností a právne posúdenie ak mali za následok nesprávne rozhodnutie (rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 129/97 zo dňa 29.06.1999). Takéhoto nároku by sa poškodený mohol domáhať jedine podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., čo však navrhovateľ vyslovene vylúčil, a to len v prípade, že by bolo rozhodnutie exekučného súdu nezákonné, čo sa nepreukázalo. Nič na tom nemôže zmeniť ani žiaden znalecký posudok. Nesprávny postup z právneho hľadiska je porušenie procesných právnych noriem. Hmotnoprávne dôvody pre neexistenciu platného exekučného titulu v odôvodnení uznesenia exekučného súdu nemožno považovať za postup súdu, na základe ktorého by bolo možné požadovať ujmu. Mohlo by teoreticky ísť len o nezákonné rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia súdy po aplikovaní právnych noriem vyjadria právny názor. Ak sa právny názor ukáže následne ako nesprávny, nejde o nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok môže viesť k nezákonnému rozhodnutiu, za ktoré by štát niesol zodpovednosť len v prípade, ak by bolo zrušené alebo zmenené. Rovnako vykonanie dokazovania, ktoré považuje účastník za nadbytočné, či dokonca podľa účastníka je protizákonné nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 1018/2007 zo dňa 25.08.2009).

Súd nesúhlasil ani s právnym názorom navrhovateľa, že rozhodcovský rozsudok je prekážkou domáhaniu sa navrhovateľa nároku voči dlžníkovi v občianskoprávnom konaní. V prvom rade ide o teoretické tvrdenie navrhovateľa, ktoré nie je reálne podložené. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal návrh voči dlžníkovi na civilnom súde, ktorý by mu bol zastavení pre prekážku res iudicata. Úvaha o vzniku škody je do podania resp. zastavenia uvádzaného konania čistou fikciou. Ako už bolo konštatované rozhodnutie exekučného súdu nebolo nezákonné, išlo o spravodlivé a po právnej stránke správne rozhodnutie, takéto rozhodnutie tak nemôže byť dôvodom pre vznik škody. Neexistuje tak žiadna súvislosť medzi postupom exekučného súdu a údajnou škodou navrhovateľa. V druhom rade neúčinný (nulitný) rozhodcovský rozsudok žiadnu prekážku následného prejednávania a rozhodnutia veci nepredstavuje (uznesenie KS v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp. Zn. 10 CoE 308/2011). Exekučný súd má právo preskúmať, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané),

ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Exekučný súd, je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia (uznesenie NS SR zo dňa 26.02.2013 sp. zn. 4 Cdo 236/2012). Podľa uznesenia NS SR zo dňa 11.03.2013 sp. zn. 3 Cdo 50/2012 pokiaľ by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Vo svojej podstate by išlo o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paktu. V predmetnom uznesení Najvyšší súd podrobne rozoberá otázku údajného nesprávneho procesného postupu všeobecného súdu v exekučnom konaní, neplatnosť rozhodcovskej doložky, či otázky res iudicata i súladu s európskym právom a to aj s použitím Smernice Rady 93/13/EHS so závermi o správnom rozhodnutí exekučného súdu. Prvostupňový súd sa v tomto rozhodnutí s týmito závermi stotožňuje a zhodne na tieto poukazuje aj v tomto odôvodnení. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí poverenia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zhodne ako uznesenie súdu o zastavení exekučného konania prelomuje právoplatnosť rozhodcovského rozsudku, pričom zaniká prekážka rozsúdenej veci. Nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia pre oprávneného odpadá prekážka res iudicata na uplatnenie jeho práva na súde (uznesenie KS v Žiline zo dňa 11.07.2012 sp. zn. 20 CoE 94/2012). Uznesenie KS v Bratislave sp. Zn. 18 CoE/641/2011 tieto skutočnosti nespochybňovalo, uznesenie Okresného súdu bolo týmto rozhodnutím zrušené a vrátené na ďalšie konanie, kde prvostupňový súd mal podrobnejšie zdôvodniť zamietnutie návrhu na vydanie poverenia. Podstatné je, že toto rozhodnutie bolo prekonané ďalšou rozhodovacou praxou súdov a to i NS SR v uvádzaných konaniach (aj v predchádzajúcom odseku).

Nemožno skúmať nesprávny úradný postup či bez ohľadu na okolnosti veci. Všetky konštatované okolnosti veci ako sú zanedbateľná dĺžka konania od podania návrhu na súd do vydania rozhodnutia exekučným súdom, neexistencia lehoty na vydanie poverenia v čase podania návrhu ohľadne rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, neexistencia zákonnej lehoty na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, nepravdivé- zavádzajúce údaje navrhovateľa o dĺžke nedodržania lehoty, nedodržiavanie lehôt exekútorom navrhovateľa, nemožnosť samotného navrhovateľa spĺňať lehoty súdu, reálne nepreukázanie škody, neexistencia konštatovania prietahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, nevyužitie všetkých zákonných možností navrhovateľom ako oprávneným, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, exekučný titul v rozpore so zákonom, možnosť navrhovateľa domáhať sa nároku voči dlžníkovi v občianskoprávnom konaní viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.